

Pesta 29 iuliu. (10 augustu.)

Va esi dominee'a. | Redact. : strad'a iernei nr. 1.

Nr. 29.

Anulu IX, — 1873.

Pretulu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

Cantece si plangeri.

I.

iu'a trece si se duce,
Si me lasa intristatu;
Nóptea vile si-mi aduce
Doru mai tristu, mai necurmatu.

P'a mea cale plangatória
Trecu strainu si ratecitu,
Si 'n iubirea-mi ardietória
Eu te chiamu necontenitu.

II.

Tie-ti place candu e luna,
Ceriulu noptii azuratu;
Mie-mi place fati'a-ti bruna
S'o contemplan 'ngenunchiatu.

Tie-ti place 'n seri senine
Ale steloloru schintei;
Mie-mi place multu mai bine
Radiel din ochii tei.

Tie-ti place murmurarea
Undeloru ce trecu usioru;
Mie-mi place acordarea
Si romanti'a de amoru.

III.

Si de candu mi-ai surisu mie,
Ceriulu nu mai e 'noratu;

Stéu'a noptii e mai via,
Aerulu mai profumatu.

Fruntea mea, ce alta-data
Se paliá in cugetári,
Asta-di este animata
D'aste calde sarutári.

Si prin cantecele mele
Tu suspine nu 'ntelnesci,
Cà-ci suridu, serbandu prin ele
Bucurfile ceresci.

IV.

Radi'a lunei departata
Din castelu-i azuratu,
Se reflecta argintata
Peste chipu-ti adoratu.

Róu'a noptii schinteiéza
P'alu teu peru fluturatoriu,
Si zefirulu profuméza
Sinulu teu celu ardietoriu!

Bratiulu teu albu de zapada
Me cuprinde trematoriu;
In gradina-o serenada
Canta paserile 'n coru.

V.

De ce nóptea este cu multu mai senina
Si ros'a esala profume ceresci?
De ce ventulu serii mai dulce suspina
De candu me iubesci?

De ce aste canturi d'amoru, de junía,
Pe buzele mele usioru se 'mpletescu?
Nu scú! Dar mi-pare cà totulu renvia
De candu te iubescu!

VI.

Sórele mandru d'a sa lumina,
In a sa manta apune 'n noru,
Diu'a se duce, si nóptea lina
Peste gradina
Intinde velulu ei de amoru.

Si suntemu singuri, si in tacere
Manile nóstre se stringu usioru;
Florile trema, si de placere
Printre mistere
Ca si noi, póte, sioptescu d'amoru.

Nimeni nu scie, dulce-adorata,
Cátu de ardinte e sinulu teu,
Si sarutarea ta parfumata
Ce multu imbéta
In asta óra sufletulu meu!

VII.

Peste und'a adormita
D'ale steleloru luciri
Barc'a trece liniscita
Leganata de zefiri.

Astu-felu trece-a mea junía
P'alu vietii oceanu tacutu,
De candu tu mi-ai surisu mie
Si ferice m'ai facutu.

VIII.

Sórbe si canta, cà-ci betraneti'a
Mane sosese, sè nu uitàmu!
Si de transportulu ce dà juneti'a
Sè profitàmu!

Sér'a e senina, plina de 'ncantare
In tacerea sa,
Dar e mai senina dulcea ta eantare
O! iubit'a mea!

Lun'a e candida, plina de iubire
Pe cararea sa,

Dar e mai candida limpedea-ti zimbire
O! iubit'a mea!

Dulce e 'n junetie nóptea primaverii
Si-aurora sa,
Dar e multu mai dulce ór'a revederii,
O! iubit'a mea!
M. Zamfirescu.

Fiic'a banditului.

— Novela. —

(Urmare.)

Castelulu erá chiar acel'a, in a carui gradina in sér'a trecuta elu a petrecutu nesce momente atátu de dulci cu Azraela!

— Dómne! — dise elu, — parintele amantei mele sè fía óre vr'unu banditu?!

Intr'aceste ei sosira la castelu.

Unulu dintre calareti se coborí. Batù de trei ori la pórt'a incuiata. Acea se deschise si ei toti intrara.

IV.

Azraela, condusa de parintele ei, intrà in o odaia secreta a castelului, unde ea inca nu fusese nici odata.

Intrandu, parintele incuià usi'a, si — dupa ce se convinse, cà nimene nu-lu póte audi, dise:

— Siedi, fiic'a mea. Avemu sè vorbimu multe!

Fét'a ocupà locu, éra elu incepù:

— Inainte de a te intrebá despre cele petrecute adi, ti-voiu povestí o intemplantare.

„Departa de aice, colo 'n tiér'a unгурésca, traiá acuma-su vr'o dóue-dieci de ani unu boeriu.

„Elu avea o féta frumósa, care a atrasu la cas'a lui multi tineri bravi si bogati din tóte partile.

„Câti o vediura, toti se indragira de ea, si nutriau in peptulu loru dorinti'a ferbinte d'a o poté avé de socfa.

„Intre toti inse numai doi insi se poteau laudá, cà sunt distinsi.

„Unulu din partea parintelui, si altulu din partea fetei.

„Intr'o nópte celu favoritu de féta, vedindu cà nu póte obtiené invoirea parintelui ei, o rapí si o duse in castelulu seu din codru.

„Dupa acésta intemplantare a trecut unu timpu indelungatu, si intr'o di rapitoriulu intelnî pe rivalulu seu pacalitu.

„Resultatulu acestei intelniri fu unu duelu, care se terminà cu mórtea acestui din urma.

„Din diu'a aceea rapitoriulu nu mai potè avé linisce sufletésca, cu atâtu mai vêtos, cà — sosindu a casa de la loculu luptei — sigasi soc'ia mórta de frica.

„Unic'a bucuria, ce i mai remase, erá fiic'a lui. De ast'a grigesece elu acuma ca de lumin'a ochiloru sei, ca nu cumva sè patiesca vr'o nenorocire, cà-ci lumea este rea si ómenii intr'ins'a nu se sfiescu de ori ce misielfi.

„Acelu rapitoriu — sum eu. Ér fiic'a lui — esti tu.

„Éta dara pentru ce te iubescu eu atâtu de adancu, si pentru ce te-am rogatu, ca in timpulu departàrii mele sè nu vorbesci cu nici unu omu strainu!?

„Me temu sè nu patiesci si tu ca mam'a ta!

„E bine, iubit'a mea, dupa ce ti-am povestitu caus'a ingrigiriloru mele, spune-mi acuma si tu, ce te-a indemnatu a calcá adi vointi'a mea?

— Oh! tata, — incepù ea, — iérta-me, eu sum nevinovata! Siedeam singura in gradina, jocandu-me cu paserile si florile mele. De odata aparù inaintea mea unu tineru, unu voinicu, unu paunasiu alu codriloru. Eu nu scfu ce s'a intemplantu cu mine? Cum l'am vedutu, m'am stramutatu de totu. O simtîre nóua se incuibà in anim'a mea. N'am sciutu ce-i amorulu, dar in momentulu acel'a lu-simtîi in peptulu meu!

Dupa aceste ea povestì parintelui seu din firu in peru convorbirea ei cu Mateiu, apoi incheià:

— Vedi dara tata, cà eu sum nevinovata.

— Ti-multiamescu, fiic'a mea, cà ai fostu atâtu de sincera. Dumnedieu binecuventa pruncii cei buni. Nu cunosecu pe acelu tineru, dar déca lu-iubesci, eu nu me voiu opune dorului teu. Dar mai nainte trebue sè lu cunosecu, si sè me convingu, déca dinsulu e vrednicu de tine? Elu va viní mane aice, se va infatisiá la mine. Lu-voiu primí bucurosu, si déca voiu vedé, cà e unu june de tréba, me voiu simtî fórte fericitu a poté binecuventá amorulu vostru.

— Ti-multiamescu, iubitulu meu tata, pentru acésta bunatate. Ti-multiamescu! Acuma sum fericita.

— Vedi asié, fiic'a mea, câtu de bine ai facutu, cà mi-ai spusu tóte. Acuma nu te mai poti teme de nimica.

— Nu, nu! Eu sum deplinu fericita.

— Mane lu-voiu vedé, si...

— Oh! tata, de siguru lu-vei iubí si dta indata. Cà e frumosu ca visulu celu mai incantatoriu, si e bunu ca pana de tóte dílele, si e iubitoriu ca dorulu nestemperatu.

— Bine, bine, fiic'a mea, — díse parintele suridiendu. Lu-voiu iubí si eu, numai déca dinsulu va fi vrednicu. Dar mai antâiu trebue sè scfu siguru acést'a, cà-ci — sè vedi — noi betranii nu ne mai inferbintâmu asié iute pentru ori ce flori de cucu ca voi in vrêst'a vóstra.

— Aceptu dara cu nerabdare momentulu, in care vei incepe a-lu cunósce si dta.

— Si eu, cà-ci pan'acuma inca nici numele nu-i-lu scfu.

— Numele lui?

— Da.

— Dar nu ti-lam spusu?

— Nu.

— Am cugetatu, cà ti-l'am spusu. Éta suplinescu dar acuma smint'a mea. Numele lui e Mateiu Porumbariu, si e unu proprietariu din Porumbeni.

Parintele fetei tresari grozavu.

Apoi par' cà n'ar fi auditu bine, ce i-a dísu fét'a, o intrebà:

— Cum lu-chiama?

— Mateiu Porubariu.

Elu se scolà de pe scaunu si incepù a se preamblá cu pasi mari prin odaia. Se vedea, cà intr'insulu curge o lupta infricosiata. Numele spusu de fiic'a sa l'a petrunsu de totu, cà-ci a desceptatu in elu suvenirea unei intemplantari crude.

In urma se opri inaintea ei si incepù:

— Fiic'a mea, ai facutu bine, cà mi-ai spusu acestu nume. Acuma eu ti-si potu dá svatulu meu parintiescu.

— Asié?

— Da, fiindu cà cunosecu din nume pe acestu tineru bine si inca fórte de multu.

— Lu-cunosci?

— Da, mai bine inse pe tatalu seu, care a moritu. Mi-a fostu unu pretenu bunu.

— Ah! har Domnului!

— Nu te bucurá, scump'a mea. N'am sèti spunu vr'unu lucru placutu nici pentru mine, nici pentru tine.

— Cum, cum? Daci, că ati fostu preteni. Asié dara elu n'a potutu fi omu reu.

— Nici decātu.

— Prin urmare dta n'ai decātu sè te bucuri, vediendu iubirea ffiloru dvóstre.

— Dorere, asié ar trebui sè ffa, dar nu e asié. Eu nu potu simtî nici o bucuría vediendu amorulu vostru.

— Dar pentru ce?

— Pentru că tu nu poti fi a lui nici odata.

Azraela mai că lesînà de spaima. Abié potù sè întrebe:

— Spune-mi, tata, caus'a?

— Caus'a?

— Da, caus'a. Vorbesce, te rogu, vorbesce!

— Nu-ti potu spune caus'a. Liniscesce-te, si ffi sigura că eu voiescu binele teu. Uita amorulu acest'a, care s'a furisiatu asié pe neasceptate. Esti inca tinera, mai poti asceptá. Vei avé o suta de petitori, si vei poté alege din ei.

— Nu crede, tata, sè potu uitá vr'odata pe Mateiu. Eu n'am iubitu inca nici odata pe nimene; dar simtiescu, că nici nu voiu iubi in veci pe altulu. Déca nu voiu poté fi a lui, tramine-me unde-va in o manastire, că-ci mie altu mire nu-mi trebuie.

— Asié gandesci tu acuma, dar mai tardîu ti-vei stramutá gandulu. Timpulu va vindecá in curendu si ran'a ta.

— Nici odata.

— Dar audi, că nu poti fi a lui. Eu nu me voiu invoí nici odata, pentru că nu potu sè me invoiescu.

— Dar pentru ce nu poti? rogu-te in numele lui Dumnedieu.

— Pentru că nu me lasa anim'a.

— Tata, vorbesce! Esplica-mi acésta grozava taina, că nebunescu indata!

Fati'a copilei nefericite imbracă o expresiune inspaimantatória.

O paliditate de mórte se respandì la momentu a supra ei. Ochii-i se implura de lacrime, si ea incepù a plange dorerosu.

Dins'a cadiù in genunchi, si repetî cu desperatiune aprópe de nebunía:

— Esplica-mi acésta grozava taina, că nebunescu indata.

Starea ei petrunse si pe parintele seu. Se aplecá la ea. — O aredicá pe scaunu, si i dîse:

— Asculta dara, Azraela, pentru ce nu

me lasa anim'a sè te mariti dupa Mateiu Porumbariu?!

— Ascultu.

— Pentru că rivalulu meu cadiutu in duelu a fostu chiar tatalu-seu.

— Vai!

— Tat'a lui Mateiu fu omoritu de man'a mea. Cum sè potu eu dara maritá fic'a mea dupa fiulu seu? In ffa-care momentu, in care l'asiu vedé, m'ar acusá consciinti'a, că eu i-am omoritu pe tatalu-seu. Si acésta remuscare in curendu m'ar duce in mormentu.

— Oh! tata, tata, cătu de nefericita sum!

In acestu momentu cine-va batù la usia.

Elu alergà acolo si o descuià, si-apoi nelasandu-lu a intrà, întrebà:

— Ce vrei?

— Domnule, am adusu unu „óspe.“

Tat'a Azraelei tresari, apoi respunse cu nepasare:

— Duceti-lu in sal'a cea mica, voiu vini si eu numai decātu.

Apoi si-luà pèlèri'a si dîse ficeii sale:

— Liniscesce-ti dorerea, fic'a mea! Acusi me voiu rentórce la tine!

Si dupa aceste elu est.

V.

Domnulu castelului estindu de la fic'a sa, merse de a dreptulu in odai'a sa, si punendu-si in pusunariu unu pistolu, trecù prin mai multe odài, pana ce in fine ajunse in asié numit'a „sala mica.“

Acolo lu-acceptau de multu banditii, pe cari i parasiramu la pórt'a castelului.

Vediendu-lu ei, — strigara cu insultire:

— Sè traiésca vatavulu!

— Sè trairi si voi! — respunse elu, — dar ce nou ati adusu éra-si?

— O friptura buna, care de buna séma trebuie sè ffa unsa si grasa.

— Unde ati prinsu-o?

— Pe cale catra Porumbeni.

— E tineru séu betranu?

— Verde ca stejariulu si falosu ca vulturulu.

— Unde-i?

— Aice in chili'a vecina. Lu-legaramu pucintelu, că-ci pré se svêrcoliá.

— Aduceti-lu incóce sè-lu vediu.

— Numai decātu, vetave!

Vr'o doi insi esira, si peste câte-va minute se rentórsera, conducandu in sala pe Mateiu. Pan'atunce domnulu castelului ocupà locu in fruntea mesei, ér ceialalti siediura pe langa mésa pe scaune.

Am uitatu sè spunu, cà in tóta sal'a nu erau alte mobile, decâtu o mésa lunga si câte-va scaune de lemn.

Precum se vedea, in sal'a acést'a se faceau judecàtile a supra bietiloru caletori prinsi si adusi aice de catra banditi.

Mateiu se oprì in mijloculu salei, si uitandu-se spre vetavulu banditiloru, întrebà cu dispretiu:

— M'ati prinsu, m'ati atacatu diece insi, m'ati desarmatu si m'ati adusu aice. Aducati dar iute judecat'a. Omoriti-me séu lasati-me liberu! Un'a din dóue! Ori care, -- dar iute!

— Deslegati-lu! — strigà vatavulu.

Doi insi lu-deslegara iute.

— Esti in ratecire, domnulu meu. Aice te affi in locu bunu.

— Vedu, — respunse Mateiu cu dispretiu si mai mare.

— Te miri dóra de primire? Ast'a e dati-n'a nóstra.

— Curiósa datina, intru adevéru.

— E bine, — dîse éra-si vetavulu; — sè trecemu prin formalitãti.

— Asié dorescu si eu.

— Domnule notariu, scríe!

Si unulu dintre banditi începù a face semne de scrisóre pe mésa — cu pistolulu.

Vetavulu începù éra-si:

— Întrebarea prima: de unde vfi?

— Din Porumbeni.

— Ce ai cautatu p'aice?

— Am fostu la vênatória, si am ratecitu gonindu o caprióra.

— Ai fostu singuru.

— Candu me prinsera ticalosii acestia, eram singuru, cà-ci ortacii mei vênatori se imprasciasera prin celelalte parti ale codrului. Oh! déca n'asiu fi fostu singuru, nu m'ati vedé acuma aice!

— Mai fostu-ai vr'odata la noi?

— Nici odata.

— Adusu-ai ceva de-a casa?

— Adusu, éta...

Si elu voi sè-si arunce pung'a pe mésa.

Dar vetavulu lu-intrerupse:

— Nu m'ai întielesu bine. Nu bani am întielesu eu, ci merinde. Pentru cà déca n'ai adusu, vei capetá aice câtu ti-va trebuí.

— Multiamu de omenía.

— Dar de aice nu vei scapá de graba.

— Pentru ce?

— Asié facemu cu toti cari s'abatu pe la noi.

— Si pana candu voiti sè me tieneti aice?

— Pana ce ne vomu urí.

— Dar ce voiti a face cu mine?

— Inca nu scfu. Tribunalulu inse va aduce indata judecata, si vei poté audí si dta.

— Ce tribunalu?

— Acel'a inaintea caruia stai. De la care nu mai este apelata.

(Va urmá.)

Iosifu Vulcanu.

Omulu, viéti'a, speranti'a, momentulu.

Ce este omulu?

U nu amicu de a-lu speràrii,
Care 'n braciéle dorerii
Ratecesce 'n asta lume
Ca o umbra ce apune,
Cautandu-si fericirea
Ce n'o afla nicairea,
Si de-a carei dulce nume,
Dulce nume si renume
Pe pamentu a audítu
Fara de-a o fi 'ntelnitu.
Amicu pré devotatu
Adese insielatu.

Ce este viéti'a?

O carare nesecura,
Variabila 'n mesura,
Ce se 'ntinde trecutória
Peste díle schimbátorie,
Si pe care omulu sortii
Subjugatu de man'a mortii,
Facéndu multe esperintie
Printre mfi de suferintie,
O percurge cu dorere,
Ocolindu dulcea-i placere.
Se 'ntrerumpe la-unu momentu,
Parasindu acestu pamentu,
Si pléca 'n sboru-i linu
Si trece prin seninu.

Ce este speranti'a?

O fiantia ideala
 Din lumea spirituala,
 Ce nici corpu, nici spiritu n'are
 Fara numai farmecu mare,
 Ce suride si te 'ncanta,
 In a sa sioptire santa,
 Cu idei de fericire,
 Cu a dorintiei implinire,
 Amagindu
 Si insielandu.

Ce este mormentulu?

Locuinti'a liniscita
 Cu tierina acoperita,
 A odihnei — dulce nume
 Esilatu din asta lume,
 Si a pacii prigonite
 De pecate feliurite,
 La a carei umbra desă
 Vine omulu si si-lasa
 A vietii grea ursita
 Si speranti'a-i amarita,
 Si se duce ca sè uite
 Ale lunei doreri multe
 Suspinandu
 Si lacrimandu.

M. Toma.

Espositiunea universala.

II.

Viena 1 augustu. *Palatulu unui avutu la Cairu.* Eram obositu de vuietulu machineloru, ori câtu aru fi de admiratu aceste simboluri ale civilisatiunii moderne. Cautam unu locu de repausu, si fara sè bagu de séma, éta-me in faci'a unei maretie, si din tôte puncturile de vedere ale artei, démna de admiratu constructiune: publiculu o numesce *palatulu Keditului*, inse acel'a care a condusu lucrările se multiamesce cu unu titlu mai putinu pomposu: *palatulu, ori cas'a de locuintia a unui avutu din Cairu.* Cu chinu cu vaiu, cà-ci intrarea nu este inca permisa, strabatui cu vre două-dieci persone din mai multe némuri si mai cu séma francesi.

Ca aspectu, acestu frumosu edificiu reprezinta acelu stilu araba, admiratu pana asta-di de catra artisti. Doue turnuri fórte inalte se radica d'a supra unei constructiuni de forma

rectangulara. Peste o suta trepte trebue sè urce acel'a care doresce sè planeze din inaltínea acestoru turnuri peste espositiunea vienesa.

La intrare, visitorulu dà in curtea comuna, separata in două printr'o quasi-bolta pe care au sè se urce plante acatiátorie. In partea stanga se afla grajdurile in care locuiescu d'o cam data câte-va capre de Nubia, fara córne, cu nasulu cocârlatu, urechile peste mesura de lunge, animalu uritu intr'unu cuventu; câte-va oi locale cari si-aducu de minune cu bârsanele nóstre; o parechia de bivoli fórte putinu perosi, si alaturi cu dinsii o parechia boi locali, cu nisce cornitie de două degete, lungi in corpu, cu grebenulu desvoltatu si cu picioarele inalte; doi asini de tóta frumsetia, dintre cari unulu albu si altulu cam negru; in fine trei dintre cele mai frumoşe dromedare.

Doi argati, egipteni curati, si pré curati, potemu díce, ni facu onorile grajduriloru. In limb'a loru se silescu a ni esplicá aceea ce numai ei intielegu. Le multiamimu esíndu, incantati cà amu potutu scapá dintr'o atmosfera nesuferibila.

Ideie originale, inse fara nici unu gustu! In faci'a unui palatu atâtu de artisticu construitu, alaturi cu pórt'a, se afla o róta de udatu, multu mai primitiva de câtu rótele intrebuintiate de catra Bulgari pentru a udá legumele. Nu scimu déca lucrulu o fi esistandu astu-felu la Cairu: ni se pare inse imposibilu, cà-ci nu intielegu ce are a face o róta de udatu in curtea unui palatu.

Trecemu, fara sè observàmú acésta machina primitiva, si petrundemu in palatu. Terrasse spatóse cu tavanurile boltite si colorate cu cele mai víi colori constituiescu intrarea acestei locuintie. O usia cu două canaturi compusa din mfi de bucatiele de lemne batute cu cuie, dupa cum se faceau odinióra usile la noi, ne conduce intr'unu coridoru prin care ajungemu la unu salonu, numitu *camere de primire a barbatiloru.* In midilocu unu micu bavusu, ca basinulu de marmore, recoresce atmosfer'a. — De giuru impregiuru pe langa pareti sofale acoperite cu macaturi de stoffe de metase amestecata cu firu, ale carei desemnuri suprinde prin frumsetia loru. Pe josu tapeturi, de acele tapeturi orientale, pe care calci ca pe pufu. — Ferestre cu ochiuri fórte mici si aparate de lumina prin gelusele compuse din stinghióre fórte dese. Tavanulu naltu câtu cele două etagiuri din cari se compune cas'a.

Marturisescu, cà ori-ce ar díce cine-va

in contra lenevirii orientale, te simți multiamitu — mai cu séma candu temperatur'a tropica domnesce afara — in acestu salonu vastu si atâtu de bine acomodat pentru odihna, insocita de multiamirea ce procura o locuintia artistica.

Pe usi'a cea mare a acestui salonu ese visitatorulu in *curtea interiôra* a palatului. Constructiunea fiindu de forma patrata, in midiloculu seu este rezervata o gradinitia cu bavusuri, gradinitia in care dau tôte ferestrele din intru. Recórea apei si profumul florilor din acésta gradinitia strabate in tôte apartamentele.

Totu la etagiulu de josu, alaturi cu salonulu barbatiloru se afla *gémî'a*. Interiorulu acestui localu de rogatiuni este celu mai frumosu din tôte incaperile palatului. Planulu este patratu, inse de la jumetate in susu, unde incepe cupol'a, devine pe nésimtîte rotundu. — Ferestre mice in partea de susu a cupolei resfrangu o lumina potolita, care face sè reésa, mai cu séma candu este sóre, tóta frumsetia pictureloru. Lampe, imitatiuni dupa cele vechi, si cari au fostu fabricate in Venetia, forméza o ghirlanda in interiôrele *gémiei*.

Estmu din *gémie* si pe o scara invêrtita, ca de trei-dieci trepte mice, ajungemu in *salonulu haremului*. Ací lucsul orientalu se vede in tóta splendórea sa. Picture, stofe, tapeturi, totu este de admiratu. S'aru paré, cà Kedivulu si-a pusu in capu ca sè faca gelóse pe femeile crestine de viéti'a cadâneloru. Interiorulu este simplu: sofale mari, canapele in forma de divanuri, o biblioteca cu carti arabe, compune totu mobilierulu. Unu dulapioru facutu in zidu contine metanii, aperiatori si alte obiecte, dupa câtu se vede, trebuintióse dameloru egiptene. Ferestrele acestui harem dau parte in gradiniti'a interiôre, parte in salonulu barbatiloru, lucru de observatu, si parte in afara. — Aceste din urma sunt cele mai zebrelate. Cadânele potu vedé afara, inse acei din afara nu potu zarí nimicu in intru.

Din acestu salonu dai in mai multe odaitie mobilate cu sofale si covóre pe josu, odaitie de culcare ale odalisceloru. Simplitatea acestoru *budoare* nu credemu, cà aru placé odalisceloru occidentale, cari, de la unu tîmpu încóce, s'au obicinuitu a mobila camerele loru de culcatu c'unu luesu care a inceputu se puie pe ganduri pe acei nenoroti barbati cari, de voia de nevoia, trebuie sè se plece ordiniloru atâtu de nesimtîte si de politicóse ale civilisateloru loru consórte.

Unu gentilu si instruitu egipteanu, care ne insociá, a binevoitu a ne deslusí, facia cu mirarea nóstra in privinti'a simplitatii budóareloru, cà cadânele se culca unde le apuca somnulu, multiamindu-se cu unu ascernutu câtu de simplu. Ele nu admitu, dupa câtu se vede, pológele, droturile, pufurile si câte alte nimicuri care, din pecate au devenitu indispensabile pentru occidentalele si chiar orientalele nóstre.

Din camerele de culcare unu coridoru conduce in salonulu de gala pregatitu pentru Kedivu. Acestu salonu, de forma semi-circulara, dà in faci'a uneia dintre aleiele principale ale espositiunii. Vederea este dintre cele mai pitoresci. Mobilarea sa este facuta cu totu lucsul ce reclama positiunea si averea vice-regelui. — O sofa circulara in mijloculu acestui salonu, ne-a permis sè admiramu câte-va minute, repausandu-ne in acela-si tîmpu, frumsetiele artei acestui oriente atâtu de betranu si atâtu de misteriosu. Misteriosu in adevéru! Toti eramu unanimi, candu erá vorb'a despre singuretatea, misterulu, discretiunea ce caracteriséza acésta locuintia orientala, típu alu vietii ascunse ce petrecu sectatorii lui Mahometu.

Dupa câte-va minute, petrecute pe teras'a principala a palatului care dà in curtea cea mare, noi europenii esprimandu-ne admiratiunea catra amabilele nostru Cicerone, neamu luat diua buna. Gentilulu egipteanu, cu surisulu pe buze, ne multiamesce, inse, dandune man'a, ne recomanda sè admiramu orientele din departare, dar sè nu-i invidiamu traiulu. Unu invetiatu francesu se uità la dînsulu si, stringêndu-i mana, i díse: *pauvre garçon, il a raison, je le connais bien ce fameux Orient!*

Ne unimu cu invetiatul francesu. Cu tóta frumsetiea, cu tóta profusiunea artistica a acestui palatu, esîndu afara din curte, pare cà scapasemu dintr'o inchisóre. Dupa aceea ce vedisem, ne convinsesemu cu totii cà in aceste misterióse locuintie se afla numai unu stapanu si restulu sclavi ai nesatióseloru si materialeloru sale dorintie.

Pecatu inse! Pe candu me credeam scapatu, companionii mei me ducu cu sil'a in palaturile persiane, tunisiane si turcesci, care se afla in faci'a palatului egipteanu. Altu intunecatu, alta besna! Rabdare inse, iubite lectore: este tardíu si trebuie sè me culcu.

S A E O N U ?

Din scrierile femeilor renumite.

Ómenii nici odata nu-su nici asié de buni, nici asié de rei, precum ni-i infatîsiéza simpathi'a séu antipathi'a nóstra.

Dómn'a *Angebert*.

In fondu ómenii pretotu-indéne sunt intr'o forma. Acele-si gresiele si pasiuni se afla in ei. Clim'a, moravurile si educatiunea, schimba numai form'a loru esteriara.

Majoritatea ómenilor prefera a fi obiectulu admiratiunii, decâtu alu iubirii. Admiratiunea temâiéza iubirea de sine, ér slabitiunea acést'a se afla in fiecare omu. Amici'a privesce simtiulu, de aceea multi nu o eunoscu.

Barbatii onoréza virtutea, dar se inchina placérilor.

Dómn'a *D'Arconville*.

Barbatulu nici odata sè nu se laude cu curagiulu séu, nici femei'a cu virtutea sa, cà-ci multi s'aru poté indoi pré usioru de esistinti'a curagiului séu a virtutii, séu le-ar espune ispitei.

Lady *Blessington*.

O mare parte a ómenilor cugeta putînu, e credula, si in faptele sale urméza instinctului.

Dómn'a *Roland*.

Reputatiunea buna a unui omu se respandesc prin multe fapte bune, dar unic'a fapta rea a lui i nimicesce acést'a reputatiune.

Toti barbatii dorescu sè aiba avere, reputatiune buna, autoritate, amici sinceri, copli frumosi, socia fidela, nascere buna, esteriuru placutu, spiritu, talentu si — sanetate. Cei ce vreu sè arete nepasare factia de aceste, sunt séu nebuni séu fatiarnici.

Cei ce judeca pe ómeni dupa vorbele lor, se insiéla amaru; ómenii trebuie judecati dupa faptele lor, cu tóte cà si in acele se amesteca multe accidintie bizare. Se poté dice, cà numai cei rei sunt consecventi.

Dómn'a *Puisieux*.

Multi considera amabilitatea, ce o póta in lume, dreptu unu vestmentu de gala, pe care lu-desbraca déca sosescu a casa.

Lady *Pennington*.

Ambitosulu sacrifica tóte, ca sè póta ajunga la tînta; pedecile lu-iritéza, succesulu lu-incuragéza. Dar elu totu-si nici odata nu se multiamescu; e victi-

m'a unei continue iritatiuni interióre, care apoi in urma lu-consuma.

Dómn'a *Talma*.

Amorulu betranului e ca si flórea ce ténjesce intre ruine, nimene nu o observa.

Dómn'a *C. Bacchi*.

Aceia sunt adeveratii filosofi, cari de la viétia nu acépta nici o bucuria, dar nici nu simtiescu nici o desamagire.

Dómn'a *Blessington*.

Omulu constante atribue tóte vointiei sale, insufletitulu — fantasiei sale, si sentimentalulu — simtiemintelorulu sale.

Dómn'a *Staël*.

Laudarosii arare ori sunt curagiosi; curagiosii arare ori sunt laudarosii.

Prostii sunt ridiculi si demni de despretiu ca nebunii.

Prostii sunt mai periculosi decâtu cei rei.

Regin'a Svediei *Cristina*.

Omulu vioiu nici odata nu poté sè aiba caracteru periculosu.

Poti sè ffi omu de omenia, fara sè ffi omu mare, dar intru adeveru mare, numai unu omu de omenia poté sè fia.

Totu aceea.

Virtutile curate sunt titluri, suferintiele sunt drepturi. Omulu nu suferu insedaru . . . fia-care si-capeta resplat'a dupa meritele sale.

Dómn'a *Girardin*.

Diferinti'a intre casatori'a legiuita si nelegiuita adese ori e numai aceea, cà in cea d'antâia barbatulu si-i soci'a far' a-i pasá de zestre, — ér in a dóu'a chiar din contra, fiindu cà primesce zestrea, nu-i pasa multu de socia.

Dómn'a *Bacchi*.

Leneosii n'au alta ocupatiune, decâtu a conturbá prin clevele lor pe ómenii diligenti si a face petrecere strengariloru.

Dómn'a *Verdure*.

Simtiemintele mari producu pe ómenii mari. Fara marinimia si onestitate nici o innaltíme nu se poté ivi.

Dómn'a *Lambert*.

Amorul a devenit aren'a vanității, unde victori'a e acelu mai isteti: a barbatului déca l'a câstîgatu, a femeii déca l'a refusat.

Dómn'a Romieu.

Traduse si inchinate cetitórielor acestei foi, de

Josif Vulcanu.

B o m b ó n e.

Cetimu in „Revist'a Contimporana“, cã la Iasi va aparé in curendu o carte ciudata in felulu seu, si intitulata: „Codicele civilu in versuri.“

Dreptu proba de versificatiune apoi aflãmu urmátóriele síre:

Despre actele de nascere.

Declaratiunea despre nascerea unui copilu,
Se va face la localulu ofitierului civilu;
Copilulu chiar trebuesce de a i se 'nfatísia,
Dupa trei díle, de 'ndata ce mam'a s'a usiorã.
La casu de impedecare de-a transportã pe copilu
Adec'a-lu duce inaintea ofitierului civilu,
Ofitierulu detoru este de a merge chiar pe data,
Nascerea ca sè constate, far' a cere vre o plata.

CE E NOU?

Ilustritatea Sa Iosifu Papp-Szilágyi de Illyésfalva, episcopulu romanu gr. cat. de Oradea-mare, a repausatu in Domnulu, in 5 l. c. dem. la 8³/₄ óre, testandu-si intrega averea considerabile pentru scopuri filantropice natiunali, prin care fapta maretia si-a radica celu mai stralucitu mausoleu, asecurandu-si perpetu'a recunoscintia a natiunei, care i va binecuventã memori'a in tóte timpurile!

Fia-i tierân'a usióra si memori'a eterna!

* * (*Principele Cuza*) a lasatu unu testamentu politicu secretariului seu. Acestu importantu documentu se va publicã, díce-se, chiar in cursulu anului curentu. Se mai díce, cã dlu Baligot de Bayne ar fi avendu de gandu a alaturã, pe langa testamentulu politicu alu principelui Cuza, o biografia a repausatului intru fericire Domnu si o colectiune de scrisori, cari voru face revelari neasceptate in privinti'a multora dintre barbatii de Statu romani.

* * (*Loteri'a din Deva.*) Fiindu espiratu de la 1 juliu terminulu pentru innapoiarea losurilor loterfei din Deva, comitetulu róga cu insistintia pe toti domnii ce au avutu losuri spre vendiare, d'a tramite banii neintardiatu, dorindu comitetulu a poté seversi pe la adunarea Asociatiunii nisce lucrãri incepute in biserica, din productulu loterfei.

* * (*Iubirea unui catielu.*) Cetimu in diariulu „Oedenb. N.“ urmátóri'a istorióra: Intr'unu edificiu de aice siede dn'a Tr. cu fic'a sa Maria, preotés'a Thaliei. Ele aveau unu catielusiu, pe care lu-iubiau pana la nebunía. Nu de multu catielusiu se bolnavi. Mediculu fu chiamatu numai decãtu. Dar insedar. Favoritul incetã din viétia. Atunce apoi se incepù unu planu si vaetu. Dóue díle lu-tienura ele acolo, fara sè-lu ingrópe, cã-ci nu se potura despartí de elu. In urma apoi lu-ingropara cu lacrimi in gradina. De atunce ele nu mai incéta a plange, si pórtã — haine de doliu.

* * (*Unu pesce betranu.*) Francia a perdutu de curendu unulu dintre locuitorii sei cei mai betrani. Acest'a erã unu crapu. Acestu pesce a traitu cãtu unu patriarchu, adeca 375 ani. Crapulu acest'a orã tineru in timpulu lui Franciscu I-iu si si-a petrecutu viétia in basinulu de marmora alu castelului de Chantilly. S'a vendutu in 1871 pentru 1900 lei, in urma a moritu atacatu d'o stiuca fórtè mare. Lungimea sa erã de trei picióre si latímea de dóue picióre si jumetate.

* * (*Gradin'a plantelor din Paris*) a perdutu pe unulu dintre cei mai betrani pensionari, si póte pe celu mai betranu: „Nono“, papagalu magníficu din insulele Marchise, adusu la 1776 de vestitulu caletoriu Bougainville, si facutu daru museulu regalulu, care a devenitu mai tardíu gradin'a plantelor. Se scie, cã papagalii traiescu peste o suta de ani. Venerabilulu Nono trecuse negreitu peste acésta etate; penele sale erau inca fresce si dese; numai motiulu i cadiuse, ple-siuvisse mai de totu. Inse cautatur'a i erã viuóe, caraghiósa, cam sceptica, ca aceea a ómeniloru cari au vediutu multe. In scurtu, bietulu Nono erã betranu frumosu.

* * (*Istori'a Sabelorlu*) a inceputu a se reproduce: Mai multi brigandi au rapitu de la Cofos, mare catunu din Thesalia, pe tóte femeile, fara osebire de vírstã, pe candu barbatii erau dusi la lucrulu campului. Vorb'a „fara osebire de vírstã“, se esplicã prin acésta cã, mai pucinu galanti ca Romanii din anticitate, banditii cautau, nu sotii de cari nu erau in lipsa, ci jafuri. Pe data ce intrara in vizunii, onorabilii descendinti ai lui Leonidas si Pericles, oferira locuitoriloru catunului a li da inapoi femeile, dreptu plat'a sumei de 5700 franci, pe cari nenocitii de barbati se fía detori a-i respunde loru in restimpu de cincí díle dreptu despagubire pentru galant'a loru espeditiune. In legitim'a loru nerabdare, locuitorii catunului Cofos, avisara la tóte mijlócele posibili d'a-si recapatã

femeile, cu o óra mai înainte, si hotarira sè se faca luntre-punte pentru contribuirea imediata a sumei de franci 5700, si banditii primira in numerariu sum'a contractata. Put'nu delicati inse, banditii nu liberara de o cam data de câtu o parte numai din stalulu femininu, — de asta-data inse cu „osobire de vârsta.“ O alta parte si-recapetara libertatea tocmăi preste patru dñle.

* * (Unu hotiu istetiú.) Intr'unu trenu de caletori pe drumulu de feru de la Azow, s'a seversitu de curendu unu furtisiagu fòrte glumetiú. Unu negutiatoru chodiu, ce se ducea la Kharkow, singuru intr'unu compartimentu de I-a clasa, unde se mai aflá si unu june bine imbracatu si cu o infatisiare distinsa. Amendoi incepura sè vorbésca: negotiatorulu spuse intre altele, cà are cu sine o suma de 5000 ruble in bilete de banca de câte 100 ruble fia-care, tóte nóue, si cusute in posunarulu surtucului. Din vorba in vorba, cu negotiatorulu, care, cum dñseramu, erá cam laudarusu, se pusera la beutu, si amendoi caletorii golira prietenesce o sticla cu vinu bunu, dupa care o intimitate se stabili intre ei. Incepura a se tratá reciproc de unchiu si nepotu. Mai multi caletori intrara in acelu comparsimentu si audira pe ambii convorbitori dandu-si aceste nume care, naturalmente, areta rudeni'a loru. Negutiatoriulu anuciá la toti, cà avea cu sine suma de 5000 de ruble, dupa aceea atipi sub influinti'a gazurilor vinóse. Glumetiulu june, adresandu-se atunci catra cei alti caletori, li spuse cà are gustu de a jucá o farsa unchiului seu, si cà voiá se ia acésta suma pe care dñsulu o crede bine pusa si in securantia. Dupa ce descusu posunarulu pretinsului seu unchiu, care dormia inca, areta biletele celoru alti caletori, si le puse in posunaru, ridiendu inainte de figur'a ce va face unchiulu seu, candu se va desceptá si va vedé, cà banii au disparutu din posunaru. Candu fu in apropiare de statiunea urmatória, nepotulu declará, cà nu ar poté sè pastreze seriosulu necesaru pentru succésulu mistificatiunii si cà ar preferá sè tréca in vagonulu vecinu. Restulu se ghicesce. Negutiatorulu, odata desceptatu, incede a-si cautá banii si a strigá hotiulu, in marea petrecere a aceloru alti caletori, cari sfirsira prin ai spune, cà nepotulu seu i-a luat paralele. Negutiatoriulu respuse, cà n'are nepotu, si cà nu cunoscea de locu pe junele caruia i deduse numele de nepotu in gluma. La statiunea urmatória se constatá absinti'a hotiului.

Flamur'a lui Hymen.

☞ (Cumini'a archiducelui Carolu Ludovicu) cu principes'a Donna Maria Teresia Braganza s'a facutu la 23 juliu in castelulu Heubach.

☞ (Dlu Georgiu Danila,) primariulu municipiului urbanu Hunedóra, in 15/27 juliu si-a incredintiatu de fiitor'a sociá pe domnisiór'a Elisabeta Boldin din Hunedóra.

Biserica si scóla.

☞ (Urmatoriulu lui Hackmann,) dupa informatiunea diuariului „Wanderer“ din Viena, are sè fia archimandritulu Blazevicz.

☞ (Dlu Aureliu Isacu,) v. notariu comitatului Clusiu, a obtienutu diplom'a de dr. in drepturi, la universitatea din Budapesta, in 25 juliu.

Societati si institute.

☞ (Asociatiunea transilvana.) Precum ni se scrie din Deva, choler'a ce a grassatu acolo mai alesu in sermanulu poporu, a incetatu mai cu deseversire. Astu-felu Asociatiunea transilvana nu va fi multu impededata d'a-si tiené adunarea generala. Nu credem inse, cà intrunirea va avé locu inainte de alegerile de la Sibiu.

Literatura.

* („Istori'a critica a Romaniloru“) de dlu B. P. Hasdeu, acestu celebru productu alu literaturéi nóstre moderne, afla apretuire démna la barbatii pricepatori ai nostri. Aparendu la lumina intregulu volumu I din acésta scriere importanta, ne marginimu a reproduce din post-fatia urmatóri'a insciintiare imbucaratória pentru toti amicii progresului nostru: „Succésulu operei de fatia a intrecutu acceptările autorului. Publicandu-o in fascióre, nu mi-au mai remasu din primele trei, in momentulu candu scriu aceste rânduri, decâtu vr'o câte-va, rezervate intr'adinsu pana la finea volumului. Dlu generalu Tell in intielegere cu consiliulu superioru alu instructiunii publice, a luat prin prenumeratiune unu numeru insemnatu de esemplare, pentru a fi distribuite la esamene scolastico. Parlamentulu in siedinti'a-i din 16 febr. a votatu fara nici o vóce de opozițiune unu premiu pentru continuarea „Istoriei critice a Romaniloru.“ Sum detoriu a multiami mai cu séma principelui Demetriu Ghica, d. B. Boerescu, C. Gradisteanu, Guna Vernescu, G. Chitiu, T. L. Maiiorescu, C. Aninosianu etc.“ Onóre loru! — adaugemu si noi.

* („Diuariulu insuratieiloru.“) Acest'a e titlulu unui diuariu, care apare in America in limb'a englesă, si nu se ocupa de altu-ceva, decâtu de mijlociri de casatoria. In numerulu, care din intemplanie a ajunsu in manile nóstre, veduramu vr'o 500 de anuntiuri de casatoria de totu felulu. Precum se vede, diuariulu acest'a se bucura de buna trecere.

* (Din opurile lui Eliade Radulescu) se mai afla la librariéle Ioanide, Danielopolu, Warta, precum si la fiulu repausatului, la Ioan I. Eliade Radulescu, piati'a mosiloru, gradin'a Eliade in Bucuresci, cu pretiuri scadiute — urmatóriele: Poesie lirice vol. I, 8 lei n.; Poesiele vol. II, 5 lei n. — Poesiele vol. III, 5 l. n. — Ecuilibrulu intre antitese, 9 l. n. — Curieriulu de ambe secse, 5 vol. fia-care à 3 l. n. — Biblioteca portativa 4 vol. câte 3 l. n. — Bibli'a ilustrata, 8 l. n. — Biblicele, séu notitie istorice, filosofice, religióse si literarie a supra bibliei, 8 l. n. — Mémoires sur l'histoire dela régénération roumaine ou sur los événements de 1848, accomplis en Valachie, 10 l. n. — Le Protectorat du Czar, 3 l. n. — Tandalida. poema eroica, 1 l. n. — Cobza lui Marinica, satira 1 l. n.; Istori'a romaniloru 1 l. n. 50 b. — Institutiunile romaniloru, partea I si a II impreuna cu unireá si unitatea, 1 l. 68 b.; — Votulu si revotulu univرسالu, 84 b. — Proprietarii si satenii, 84 b. — Crestinismulu si catolicismulu, 1 l. n. 68 b. — Literatura si politica, 1 l. n. 40 b. — Legalitatea, fóia politica, literaria si sciintifica, 10 l. n. — Pace séu insociere intre averea nemiscatória si intre bani 50 b. — Imnulu creatiunei, 40 b. — Epistole si acte ale ómeniloru mis-

cării din 1848, 1 l. 68 b. — Descrierea Europei după tractatul de Paris 1 l. n.

* (*Noul codu ceremonialu.*) A aparutu de eu-rendu unu nou codu ceremonialu, din care „Le Danube“ estrage urmatoriulu pasagi: „Intr'o soare“, o dama nu trebeu nici o data să incredinteze buchetulu, evantaliulu său batist'a de cătu barbatului, fratelui său unei rude a sa de aprópe. „Indata ce dantiitorii se oprescu dintr'unu valtiu, polc'a, etc. etc. cavalerulu trebeu atunci să desfaca bratiulu după tali'a damei cu care dantiuase, să-i esprime regretulu că dantiulu a incetatu asié de curendu, si nimicu mai multu!“ Acestu nimicu mai multu, esclama „Le Danube“, este unu capo d'opera!

M u s i c a.

⊙ (*Balu si concertu la Deva.*) Afłamu siguru, că cu ocasiunea adunării generale la Deva a Asociatiunii transilvane se va dá si unu balu si concertu, combinatu cu tragerea loteriei pentru terminarea unei biserice romane din Deva. Corespundintele nostru póte predice concertulu unu succesu stralucitu, că-ci si-dobandesce unu pretiosu contingentu prin cooperarea dlui Aureliu Dunca din Romani'a, care are o splendida voce de baritonu, si este primulu premisu de canto a conservatoriului din Iasi, ce a produsu deja artisti eminenti. Dlu Dunca este, se intielege, unu june diletantu, dar a obtienutu deja succese complete in diverse concerte, in cari au cooperatu din placere. Dómn'a Constantia Dunca-Schianu inse — se dice — că va luá parte la serbarea musicala, ce se prepara in onóra si beneficiulu Asociatiunii, cantandu si singura si duete cu fratele dsale.

Espositiunea universală de Viena.

Δ (*Mesura in care sunt represintate urmatoriele state in palatulu de bele-arti din espositiunea universală de la Viena.*) Francia, 1537 tablouri, sculpture si obiecte de arte. — Austria 811. — Germania 725. — Italia 625. — Russia 437. — Belgia 296. — Englitera 203. — Elvetia 198. — Olanda 167. — Ungaria 155. Danemarca 101. — Norvegia 71. — Svedia 45. — Grecia 37. Statele Unite 15. — Turcia 7. — Monaco 3. — China 2, — Brasilia 1. — Va se dica totu Francia invinse mai superióra!

Δ (*Americanii faeu totulu.*) Éta ce cetimu in dfariulu „Le Danube“: Americanii au organisatu de curendu se scóta unu diariu care se va compune si se va trage chiar in localulu espositiunii, in sectiunea americana. Tragerea se va face in publicu, in galeria masineloru. Diariulu se va numi „The american Youth“, si se va distribui gratisu publiculu. Primulu numeru va aparé la 15 ale curentei lune. Fundatorii lui sunt tramisi la Viena de „Societatea diuaristiloru amatori“ din New-York.

Industria si comertiu.

|| (*Portulu de la marea-negra.*) In numerulu de la 9 jului, fói'a vienesa „Le Danube“, sub titlulu „noutati din Romani'a“, publica urmatoriele renduri: „Guvernulu principelui Carolu se pare că studiéza proiectulu de construi a unui portu la marea-negra si a unei linie ferate care să unéscu acelu portu cu

Galatii. Esecutarea acelu proiectu va permite Romaniiei să nu-si intrerumpa comunicatiunile cu marea-negra in timpul mai multoru lune de iérna, candu Dunarea e inghiatiata. Acesta intreprindere va fi de buna séma acordata unei companii englese privilegiate, represintata de Dd. Marchal Sohn si Kouller, cari deja au tramisu la faci'a locului ingeniari insarcinati cu studiile preliminaré. Conditiiunile concesiunii sunt urmatorie: se va acordá concesionariloru unu terenu de 25 hectoare langa locul unde se va deschide portulu, spre a se radica pe dinsulu ateliarele, magazinele si birourile companiei; guvernulu va da apoi gratis totu terenu pe care va trece drumulu de feru si o garantia de 16,000 franci pe chilometru, din diu'a candu lini'a va incepe să functioneze; durat'a concesiunii va fi de 75 ani; concesionarii sunt tienuti, indata ce se va inchiaia conventiunea, se depuie, ca garantia pentru esecutarea ingagiaminteloru loru, o suma d'unu milionu de franci si să termine lucrarile in timpu de trei ani.

Tribunale.

⊖ (*Unu banditu rusescu.*) cu numele Konowalow, face mari temeri prin Russia. Nu de multu gendarmi i'au prinsu, si i'a escortatu pe drumulu de feru; elu inse, candu trenulu mergea mai repede, saru pe ferésta si disparu. De atunce a facutu multe jefuiri, si faim'a vorbesce despre elu o multime de istorii picante. Intre altele se dice, că dinsulu intr'un'a din dile ar fi jocatu carti chiar cu unu comissariu alu politiei, ma inca acest'a ar fi si perditu bani. Elu se afla prin locurile mai amblate, si totu-si nime nu-lu prinde, că-ci nu-lu póte recunósca.

⊖ (*Unu testamentu curiosu si cam unicu in felulu seu.*) Dilele trecute a incetatu din viétu'a la Paris, marchis'a C. de R., care lasase unu testamentu misticu. Mostenitorii fura fórté surprinsi candu aflara, la deschiderea lui, că unu legatu pré originalu, ce erá cuprinsu in elu, i silira să cerce de a declará nullu acestu testamentu, sub cuventu că facultatile mentale ale bogatei loru matusi le pareu putínu derangiate. Legatul in cestiune, caus'a acestei supositiuni amabile si caritabile, consista intr'o suma de 100,000 franci cu care gratificá pe betranulu ei profesore de musica, sub conditiune de a se duce, in compania cu trei musicanti, la cimitirulu Père Lachaise, in diu'a fia-carei septemane, candu marchis'a avea obiciulu se dea câte o serata musicala si de a esecutá acolo, pe mormentulu ei, câte-va bucati ce a avutu in grije de a le specificá. In numerulu acestora se afla o uvertura compusa de testatrice, pe care dîns'a o cantá in fia-care anu, la diu'a nascerei sale.

Economia.

⊖ (*Influenti'a sarei a supra radichiloru de luna*) e fórté mare. E cunoscutu, că radichile de luna indata ce nu le convine locul ori timpul, crescú, producu sementia, si prin aceea devinu nefolosibile. Ca să nu se intemple acésta e mai bine déca se amesteca sementi'a inainte de semenatu cu sare si se sémena cu acésta dimpreuna, ori se facu gaure cu unu lemnutiu si in aceste punemu puținá sare si sementia după aceea, acoperindu-se cu pamentu. Sarea are influenti'a aceea, că frundiele si cotorulu nu crescú mari, si cu atátu mai mare cresce insu-si radichi'a — radeoin'a — care a-

cum e cu multu mai gustosa si mai cruda. Cu catu se va pune mai multa sare, cu atat'a va ave mai mare influentia a supra radichiei, ce voru poté usioru esperia acel'a ce voru face incercari in asta privinta. Totu acea influentia are sarea si a supra radichiloru de vera.

() (Unu mandiu cu unu singuru ochiu) s'a ivitu la lumina dfilele trecute in comitatulu Trenciuului. — Acestu unicu ochiu alu seu se affa in mijloculu fruntii. Stepanulu seu a ganditu, ca draculu i-a intratu in mandiu, si pan'atunce l'a totu gonitu, pana ce mandiuulu a incetatu din vietia.

Suvenirea mortiloru.

† (Mormentulu lui Cuza-Voda.) Sambat'a la 19 juliu c. n. s'a facutu la Ruginos'a panahid'a de 40 dfile pentru Principele Cuza. Serviciulu divin u s'a seversitu de Archiereulu Suhupanu incungiuratu de unu numerosu cleru. Corpulu a fostu scosu din mormentulu provisoriu si adusu, in sunetulu clopoteloru, de catra sateni, asiediandu-se in midilocolu bisericeii unde a remasu totu timpulu catu a tienutu serviciulu. In acestu intervalu famili'a si publiculu adunatu a statu in genunchi. Dupa seversirea rogatiuniloru corpulu s'a asediatu in bolt'a facuta spre acestu scopu in biserica in partea din stang'a. Acesta bolta care este tota de marmura are o adancime de 10 trepte. In stang'a fiindu loculu pregatitu pentru secretu, aici s'a si asediatu inchisu, punendu-se de a supra drapelulu comitetulu nationalu si mai multe corone de flori si cordele lucrate in Paris si purtandu inscriptiunea „A. I. C.“ De a supra boltei unde sta secretulu, este marc'a tierii de o parte si de alt'a o urna tienuta de doi tierani si inscriptiunea: „Vox populi, vox dei. 1859—1866.“ si impregiuru o ghirlanda aurita. In midilocolu boltei este aternata o candela care arde di si nopte. Bolt'a a costatu aprupe de 1000 galbeni. Monumentulu, care se va asiediá in tintirimu unde a statu pan' acum corpulu, se lucréze in Italia, dar nu este inca terminatu. Asemene si bustulu principelii care se va asiediá in biserica. P. S. S. archiereulu Suhupanu stete la Ruginos'a pana Sambata pentru a seversii in fia-care di serviciulu divin u.

† (Sofia Bardosi n. Medrea,) soci'a dlui Georgiu Bardosi, negutiatoriu si magistru de posta in Baitia comitatulu Zarandu, a repausatu la 28 juliu, in anulu 49 alu vietii si in alu 30-le alu fericitei sale casatorii, in urm'a unui morbu vehementu de aprindere de creeri.

Choler'a.

= (Comissari ministeriali pentru cholera.) Ministeriulu de interne a numitu pentru locurile bantuite de epidemia comissari. Pentru comiatu Aradu, orasiulu Segedinu si comitatulu Timisiorii, pe dr. Alesandru Coda; pentru comitatele Ugocia, Bereg si Ung, pe dr. Hermann Spitzer; pentru comitatulu Bichisiului dr. Gavrilu Kaday; pentru comitatulu Satu-mare, pe dr. Gustavu Serly; pentru Maramuresiu pe dr. Samuilu Fekete; pentru comitatulu Bihariei pe dr. Lukacs; pentru comitatele Clusiu, Dabaca si Solnoculu din laintru pe dr. Iosifu Bakonyi.

= (Choler'a in septeman'a din urma) a luat dimensiuni si mari, mai alesu in comitatele de susu ale Ungariei, dar nici in celelalte n'a pre scadiutu. Pana la 18 juliu au moritu in cholera 18,398 de insi.

= (Unu medicu) tramisu de ministeriu in comitatulu Hevesiului a cadiutu asemene jertfa epidemiei. Ministeriulu a asignatu veduvei si prunciloru lui o recompensa de 200 fl. Slaba mangaiare!

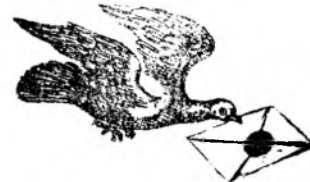
= (Choler'a secera in Craiova) cu furia, 35—45 moru pe di dintru saraci. Isbindu bol'a in o casa, toti moru si cas'a remane pustia. Cei mai multi morti se ingropa fara preoti. Multi bolnavi, de frica a nu-i duce in spitalu, nu denuntia bol'a, si moru peacutati. Telegrama din plas'a campulu spunu, ca comunele Cetatea, Rudari, Risipitii, Dobridoru, etc poporate cu cate peste 1000 locuitori, s'au spartu, fiindu ca locuitorii au fugitu in padure; nici o administratiune nu mai esista in intru, fiindu si consilierii fugiti; nici unu contu nu se pote tiené de mortalitate.

Calindariu istoricu.

— Juliu. —

28. 1095 Regele Ladislau Santulu de Ungaria more. — 29. 1760 Regele Fridericu celu mare bombardéza Drezda. 1830 Revolutiune la Paris. — 30. 1419 Husitii din Praga arunca sub conducerea lui Ziskra pe senatori pe feresti. 1830 Carolu X fuge din St. Cloud. — 31. 1556 Fondatoriulu ordului Iesuitiloru Ignatiu Loyola more. 1789 Mortea filosofulu francosu Diderot. 1849 Bem batutu la Sigisiór'a de musicali, unde a peritu si poetulu magiaru (de origine Slovacu) Petöfi.

Post'a Redactionii.

Copleanu. Versurile tramise nu sunt poporale, precum dicei dta. Poporulu nu canta pe cei inamorati asió :

Nu potu ei, candu se de parte
Se petreca multiamiti,
Si o parte si-alta parte,
Ambla si siedu totu mahuiti.

Nu sciu ce idei ai dta despre „poesile poporale“, dar atat'a vedemu, ca aceste nu-su poporale, cu atatu mai pucinu sunt — poesii.

Caletorii. Era-si „poporale“ Poporulu tare mai multu gustu, decat u se pota compune asió secature netrebnece. Paguba de timpulu ce l'am pierdutu!

La mai multi, cari au reclamatu. Nu suntemu noi de viala, deca n'ati primitu foi'a, ci numai dvostre, cari nu v'ati prenumeratu la timpulu. La mai multi amu tramisu foi'a si far a asceptá pretiulu, ne rogamu dara a-si achies socotel'a.

Suplementu : „Sclavulu Amorului“, romanu de Iosifu Vulcanu, tom. II. col'a VII.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1873. Strad'a lui Alesandru nr. 13.

Esemplare complete mai avemu din inceputulu anulu trecut.